

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 13. Alterum S. Ottonis in Pomeraniam iter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. præsentibus Abbates octodecim numera-
A.C. 1131. bantur. Tanta incrementa brevi tem-
 pore Ordo Præmonstratensis acceperat.

§. XIII.

*Alterum S. Ottonis in Pomeraniam
iter.*

vit. Lib. III. Cum Innocentius II. Pontificatum as-
to. 2. Canis. spicaretur, S. Otto Bambergensis al-
p. 420. Sup. terum iter in Pomeraniam, post annos a
lib. LXVII. prima profectioe quatuor elapsos, nem-
§. 31. pe anno millesimo centesimo trigesimo,
 suscepit. Aliam vero viam tenuit, &
 Albi fluvio se committens per mediam
 deVectus Saxoniam & in Havelam amnem
 delatus in Regionem Lutitorum, populi
 Sclavonici, qui partes Ducatus Megalo-
 politani & Brandenburgici incolebant,
 pervenit. Sequebantur Episcopum pro-
 ficiscentem plaustra quinquaginta, quibus
 annona & multæ opes vehebantur, ut
 sibi largitionibus populorum animos de-
 vinciret. Tum aliquot urbes ignobilis
 famæ peragrans, captivos redemit, Apo-
 statas ad pœnitentiam recepit, Paganos
 convertit, & baptizavit, Idolorum Tem-
 pla destruxit, Ecclesias consecravit. Inde
 Stetinum se conferre animo constituit;
 nam compertum habebat, hujus urbis
 incolas in Idololatriam fuisse relapsos.
 Sed obsistebant Clerici, itineris socii, qui
 barbari populi crudelitatem formidantes
 Episco

Episcopum omni virium contentione ab hoc proposito dimovere conabantur. Sæcul. XII.
A.C. 1131.

S. Otto eorum monitis & querelis fatigatus ait: *Satis intelligo, nos ideo huc venisse, ut deliciis corporis fruere- mur, difficilia enim & ardua omnia refugimus. Feram, quod mutare non possum. Cupe- rem quidem ad Martyrium sustinendum vos exhortari, sed neminem cogo, nemini vim infero; si juvare me ad Infideles per- gentem recusatis, hoc unum vos rogo; ne impedimento sitis, sed eundi, quo mihi visum fuerit libertatem, quam vobis con- cedo, mihi non eripite.*

Hæc effatus Præsul cubiculo suo in- clusus usque ad noctem in oratione per- severavit. Tum quemdam familiarium suorum fores oppellulare, & neminem, nisi disertis verbis vocatum ad se admit- tere iussit. Tunc vero vestem, qua iter faciens uti solebat, induit, ornamenta Sa- cerdotalia calicem ceteramque supelle- ctilem, Sacris operanti necessariam, im- mittit in manticam, qua humeris suis im- posita, solus per nocturnas tenebras egressus, viam, quæ Stetinum ducebat, arripit. Jamque lætissimus, quod im- portunissimos comites removisset, matu- tinas Horas recitare cœpit, & reliquo noctis strenue progrediens totam viam confecit. Interim Clerici, cum ad reci- tandos Psalmos matutinos surrexissent,

Sæcul. XII.
A.C. 1131. cubiculum Episcopi adeunt, quo non in-
vento vehementer obstupescentes, alii
pedibus, alii equo, in varias partes ad
eum perquirendum sparguntur. Ubi ve-
ro illuxit cimbam jam jam ingressurum
inveniunt. Ipse perterritus Deum ora-
bat, ne a proposito abstraheretur. Illi
autem ex equis descendentes, ad Episco-
pi pedes provoluti sunt. Tum etiam
Sanctus Otto in terram se se demisit,
obortis utrinque lacrymis, cumque eos
in patriam, cumque eos in patriam vel-
let dimittere, omnibus viribus affirma-
bant, nunquam futurum esse, ut aman-
tissimum Patrem desererent, sed eum sive
in vitam sive in mortem vadentem con-
stanter secuturos esse.

S. Otto.

Ubi Stetinum perventum, in quadam
Ecclesia ad portam urbis posita hospita-
ti sunt. In partes vero scindebatur po-
pulus, nam aliqui Fidem servaverant, sed
plerique ad cultum Idolorum redierant.
Hos Episcopi adventus turbavit; at ne-
mo furiosus Idolorum Sacrificulis indi-
gnabatur, qui collecta armatorum manu
Ecclesiam obsederunt, lymphatorum mo-
re vociferantes; solo æquandum esse hoc
templum, omnesque in eo Christianos
jugulandos. S. Episcopus Martyrii de-
siderio flagrans, cultu Sacerdotali se or-
nat, & Crucem Sacrasque Reliquias tan-
quam arma Spiritualia arripiens, cum
Cleri-

Clericis suis Psalmos decantare cœpit, Sæcul. XII.
 ut certamen suum, quod modo subiturus A.C. 1131.
 erat, Deo commendaret. Tetigit Barbarorum animos insolita constantia, obstupescebant viros sub ictu mortis positos mente tranquilla psallere. Jamque mitigati, atque ad suos conversi Sacrificulos, *muneris vestri est, ajebant, Religionem argumentis, non igne ferroque defendere.* Ita omnes sensim dilabuntur. Hæc die Veneris agebantur, quam & sequentem Episcopus cum suis in jejunio & oratione consumpsit.

In urbe Stetinensi degebat quidam Vir Nobilis, cui nomen Vistacus, qui non diu abhinc conscenso navigio prædæ causa varias maris plagas explorans, ab hostibus captus & in tetrum carcerem detrusus fuerat. Cum deinde Deum ardentissime oraret, ut se libertati restitueret, subito sopore oppressus, per illam quietem Ottonem Episcopum conspicuum habuit, a quo in primo ejus ad Pomeranos itinere sacro fonte ablutus fuerat. Is captivo dicere videbatur: *Veni, ut liberum te præstem, ea conditione, ut post acceptum beneficium mandata mea ad Stetineses perferas.* Vistacus evigilans, gressum movere tentat, seque a vinculis ferreis liberum miratur, procedit ad ostium carceris & apertum habet, tumque in littore maris cimbam nactus fuga

Sæcul. XII.
A.C. 1131.

sibi consulit. Postquam Stetinum rediit, convocatis ad concionem civibus, & omnibus, quæ ipsi acciderant, expositis, *huic civitati, inquit, a Deo Vindice ingens malum imminet, quia ejus Cultum profanastis, sive illum ad Idola conversi omnino reliquistis sive Deum verum simul & falsos a vobis honorari posse credidistis.*

c. 15.

Post adventum vero Episcopi Vistacus liberius quam antea in Idololatriam invehatur, & S. Virum ad prædicandum populo Evangelium excitabat.

Die Dominica Episcopus, celebrata Missa, ut erat vestibus Pontificiis indutus, Clerico Crucem præferente, ad forum publicum deduci se jussit, & gradus ligneos conscendit, ex quo loco Senatores ad populum dicere solebant. Cumque orationem exorsus esset, & multi

Barbari im-
mobiles.
c. 16.

proposita doctrina delectarentur, aliquis ex Idolorum Sacrificulis populi cuneos ulnis removens, & suo clamore Episcopi vocem opprimens, loquentem conviciis jactis turbavit, populumque hortatus est, ut hunc Deorum inimicum truculenta morte pœnas dare cogerent. Jaculum unusquisque Barbarorum pro more Gentis manu tenebat, quod cum non nulli in Sanctum Episcopum vibrant, in illo quo telum excussuri erant, corporis habitu immobiles hæserunt, nec telum jacere, nec elevatam dextram demittere, nec

nec loco se movere valentes. Specta-
 culum hoc erat Christianis jucundum, A.C. 1131.
 & Episcopus arrepta, quam prodigium
 offerebat, occasione, *sentitis jam, Fratres
 mei, inquebat, quanta sit Domini poten-
 tia? cur tela non conjicitis? quamdiu in
 eodem situ perseverantes civibus vestris
 visum movebitis? juvent vos Dii vestri,
 si possunt.* Tandemque omnibus Bene-
 dictionem Episcopalem impertitus re-
 cessit.

Interea Seniores & saniores illius ur-
 bis, postquam a tempore matutino us-
 que ad mediam noctem consultassent,
 statuerunt, Idololatriam penitus esse ex-
 tirpandam, & Religionem Christianam
 postliminio reducendam. Non passus est
 Vistacus alium quam se ipsum tam opta-
 tum nuncium S. Ottoni indicare, qui
 cum altera die Stetinenses omnes obe-
 dientes & subjectos habuisset, Apostatas
 manuum impositione reconciliavit, ce-
 teros baptizavit, atque editis miraculis
 in fide confirmavit. Stetino S. Episco-
 pus Julinum digressus omnes incolas,
 nullo obstaculo, lucratus est, propinquo
 exemplo urbis Stetinensis, quæ provin-
 ciæ Caput erat, permotos.

S. Ottoni deinde ad Ruthenianos
 (credo incolas fuisse Insulæ Rudenæ, quæ
 olim Rugiæ pars erat) transituro Pome-
 rani objiciebant; crudelem esse gentem

X x 4 &

c. 18.

c. 22.

Sæcul. XII. & inflexibili ingenio, nullis humanitatis
 A.C. 1131. legibus mitigatam. Nec tamen ista Epi-
 scopum a proposito revocare potuissent,
 c. 28. sed perpendens, illam Insulam ad Dicoe-
 Baudran. sim Archiepiscopi Daniæ pertinere, no-
 Rugia. luit sine ejus licentia ibi Verbum Dei
 prædicare. Ergo Presbyterum ad eum
 * Joannes. misit, nomine Invan* cum epistolis &
 muneribus, quem Archiepiscopus maxi-
 mæ lætitiæ sensum professus excepit.
 Tum Præsul multa de S. Ottonis vita
 edoceri voluit, cujus doctrinæ laudem &
 factorum gloriam ex fama jam pridem
 didicerat. Erat vero hic Archiepisco-
 pus vir simplici & recto ingenio, scientia
 & pietate plusquam mediocri, quamvis
 externus corporis habitus rusticitatem
 Sclavonicam redoleret. Quod vero ad
 Prædicationem apud Ruthenos specta-
 bat, dixit, se tam prompte responsum
 dare non posse, rem enim prius ad Da-
 norum Principes esse deferendam. At
 cum Invan Presbyter tam longas moras
 ferre non posset, donis cumulatus ad S.
 Ottonem Dominum suum rediit, qui ac-
 ceptis paulo post literis Bambergam re-
 vocatus est. Igitur iter per Poloniam,
 ingenti Ducis & ceterorum amicorum
 ejus solatio dirigens, in Vigilia S. Thomæ
 c. 29. vigesima Decembris Bambergam perve-
 nit.